

- gumentis, & collationibus aperitur, num. seq.
- 267 Ferro viam aperit, qui contraria transit.
- 268 Sicuti aromata magis redolent, quanto magis conteruntur sic & veritas quanto magis conteritur, & oppugnatur, tanto clarior expulsiis nebulis in lucem progreditur.
- 269 Veritatis sectatores Deo placent.
- 270 Veritas super omnia amanda est.
- 271 Veritatis vis secundum Isidorum.
- 273 Veritas quid secundum Baldum.
- Alia definitio siue magis descriptio secundum eundem, num. 276.
- Item quid secundum Affl. post alios relatos, nu. 274.
- 275 Veritas omnia vincit mater iustitiae, nu. seq.
- Et veritati omnia cedunt, nu. 277.
- 278 Iudex minister Dei debet inherere veritati, atque illam adiuvare quibuscumque modis, cum. seq.
- 281 Iudex tenetur occurrere scandalis etiam recedendo a regulis iuris.
- 282 Facienti ea, quae debet, culpa ascribi non potest.
- 283 Culpa qualibet etiam lenissima abesse presumitur ab eis, qui dant operam rei licita donec probeur contrarium.
- 284 Culpa non imputatur alicui, ubi ex illa damnum non contingit.
- 285 Argumentum pro vicario, ratione fundatum.
- 286 Excommunicatio ubi fit pro aliquo, tunc non oportet illud esse mortale quinimod nec veniale, & num...
- 287 Item non operiet tunc quem esse contumacem, sed sufficit, quod sit inobediens, num...
- 288 Veniens contra praecipium superioris peccat mortaliter, & potest excommunicari.
- 292 Dolus esse dicitur contra eos, qui sui superioris mandatum transgrediuntur, & quare.
- 293 Praelatus promptus esse debet in puniendo.
- 294 Et inobedientia inducit peccatum mortale.
- 295 Quando aliquid praecipitur sub pena excommunicationis, tunc illud, quod est veniales, ob contemptum efficitur mortale, & nu. 297.
- 298 Querelantes tenebantur parere vicario.
- 299 Rationem efficacem sufficit adducere pro lege.
- 303 Contumax potest excommunicari absque citatione, & seq.
- 311 Negativa probatur, per librorum aperturam.
- Item per instrumentorum inspectionem, nu. seq.
- 313 Ordinarius etiam censuris ecclesiasticis annexus modo in ministerio ecclesiae tolleratus potest vitia, atque ad legem pertinentia gerere, ex quo sibi incumbit ex officio & num. 317.
- 318 Ordinarius a fidelibus sibi subditis requisitus potest concedere facultatem absolventi excommunicatos.
- 319 Delegabilia sunt de iuri canonico illa, quae sunt mixti imperij.
- 320 Specialia triginta tria contra regulas iuris remissive, & adde videndum infra num. 305.
- 321 Casus praecipiti facti fuit per summum Pont. approbatus, & quid clericus de carceribus liberatis fuerit iniunctum, numero seq.
- 322 Meritis merito honor est tribuendus.
- 323 Honor virtutis premium, & alia notabilia.
- 324 De gestis per summum Pont. atque de illius potestate disputare fas non est.
- 325 Item multa notata digna de Principe, ac de Principis potestate recollecta habet in textu seq. ad num. 344.
- 345 Fatuum est se introumittere, ubi Papa manum apposuit.
- 346 Quod Papa confirmat, nemo infirmat.
- 347 Absurdum magnum esse, si inferior posset rescindere sui superioris gesta.
- 348 Non potest inferior se introumittere super sui superioris

factum etiam nullum.

- 350 Vnico testi non est fides adhibenda.
- 352 Probationes contra officiales debent esse sole clariores.
- 353 Succumbant vexantes temere vicarium.
- 354 Accusatoribus non probantibus plene, nec legitime reus, etsi nil probauerit, venit absolventi diffinitive, etiam si accusatoris inuento fundata esset super negatiuam, nu. seq.
- 356 Etiam in crimine falsi debet probatio de necessitate concludere, & strictior esse debet.
- 357 Adeo ut actoribus non probantibus eos iniuriarum actione conuenire potest vicarius calumniatus, & sunt etiam damnandi, nu. 358. cum seq. & nu. 401.
- 361 Memoranda documenta pro iudicibus, illorumque pana, nisi illa obseruauerint, & num. seq.
- 363 Iniustus iudex inter animalia bruta est connumerandus.
- 364 Iudex corruptus iniustam proferens sententiam, efficitur infamis, atque parit laesam tenetur, & exemplum memorandum, vide numero seq.
- 366 Iudices iusti, beati, & horum memoria debet extolli, in iustorum autem aboleri, & num. 360.
- 368 Ira diuina lento procedit gradu ad vindictam, tarditatemque supplicij grauitate compensat, & idem nu. seq.
- 370 Subscriptio alterius Iuriconsul. cum vicarij commendatione, & nu. 379. & 423.
- 375 Ordinarius est suspensus potest excommunicatos absoluere.
- 380 Nihil inter homines est sic indubitatum, quin possit licet iustissimum suscipere quandam sollicitam dubitationem, leges enim saepe cauillantur, & captantur. ita ad diffiniendum homines sunt faciles.
- 381 Item nihil tam clare tamque aperte verbis potest proferri quod non maligna sophisticaque interpretatione eueriti possit, & quare, num. seq.
- 384 Ad diffiniendum homines sunt faciles.
- 385 Leges calumniantur, & captantur, cum seq.
- 387 Adimpletum in vicario dilacerato dictum notabile Magistri Sententiarum ac aliorum dicentium ambigendum non esse, omnem humanis eloqui sermonem calumniae atque emulorum contradictioni semper obnoxium fuisse & quare, vide in textu.
- 388 Accusatores acriter contendere contra agnitam veritatem, quae vitam haberet tot inuentores, quot habet contradictores, nu. seq.
- 390 Vicarius patuit inuidorum morsibus.
- 391 Partes indicare debentium quae, & num. seq. Quod declaratur, num. 393.
- 394 Vicarius dilaceratus de bonis operibus, atque de ingratitude sine satisfactus, & num.
- 395 Ingratitudo quid.
- 396 Ingratus non dicitur viuere moraliter.
- 397 Multa notanda dicta pro vicario ibi. ad num. seq. Item usque ad numerum 408.
- 399 Apud iudicem non debet esse acceptatio personarum.
- 408 Iudex de quibus sit syndicanus, & num. seq.
- 411 Syndicatus causa, quae.
- 412 Cupiditas radix omnium malorum.
- 414 Vicarius syndicanus sub iudice, qui ab eo fuit per sententiam parochiali priuatus, atque etiam ab eodem processatus, & eidem de falso delatus.
- 414 Inuidia contra virtuti, quae labefactari haud potest nu. seq.
- 419 Causa, atque vicarij innocentia splendidissima facta est, atque postea extra omnem controuersiam.
- 420 Prolixas, atque verbosas disputationes euitandas esse.
- 421 Ob religionis reuerentiam, atque S.R.E. decorem, multa in consilio fuere de industria ommissa contra dilacerantes, atque cupidos, in quibus gradibus, ac terminis honoris reperiantur, aliorum sit indicium.

IN TE DOMINE SPERAVI,
non confundar in aeternum.

- In hac praesenti causa syndicanus, si syndicanus est nominandus, quia multum animose, atque malo zelo mora fuit, atque procurata per nonnullos clericos Interamnæ, qui fatigari, atque inquietare lite iniquissima eorum vicarium virtum integerrimum, & contra quem cuncta strictè dissentiant, neque erant contra eum ita rigide procedendum, vt infra post num. 18. multa se offerunt digna consideratione, ex quibus perspicuo de eiusdem vicarij iniusta vexari, impieque dilacerati indubitate apparet innocentia. Et non contentendo tepus in multiloquio, quod prudentissimo, stomachari solet, vt exordiat cum Francisco Aret. in conf. 111. in princ. Reiectisque etiam quibusdam alijs, quae ad pompam potius, quam ad esse rei faciunt, vt exordiat cum Bartol. in l. edita, C. de edend. & Ias. in conf. 8. in princ. atque Roland. in conf. 59. volum. 2. & 61. & 63. in 3. Quinimo rem restringendo in claris terminis, in quibus tam stultum est argumentari, quam sub clarissimo sole mortale lumen asserere, vt docuit Quintil. lib. 5. oratio. Infr. referente eodem Roland. consilio 72. in princip. volum. 2. Sed substantialia dumtaxat, & ad rem conferentia attingendo, vt docuit Bald. authent. ex causa. in princ. C. de liber. praeter. & reassumpit Iason in consilio 3. in princ. volum. 2. Roland. consil. 34. in princip. volum. 2. dicitur in primis, quo ad excommunicationis praecipium, ob quod conuictum fuit in Vicarium dicitur, quod de Vicarij mandato fuit per Dominum Paulum sacrista facta monitio clericis, vt singulis non autem capitul. vt in primo atque in secundo processu constat. Nec quicquam obstat, si diceretur, non fuit monitio canonica, id est cum debito dierum intervallo, vt requiritur, & habetur in capit. statutum, de sentent. excommunic. libro sexto, quoniam ex eodem text. respondetur, illud verum esse, nisi facti necessitas suaserit aliter, quod & etiam habetur in capit. statuimus eo. iuncta gloss. ibi, nisi necessitas aliter suaserit. Et quod tempore memorati praecipii necessitas suaserit sic, probatur expressè; non enim aderat dierum intervallum a die vigiliae, ad diem festum Sanctae Catharinae, & haec quoad monitionem. Ultra quod excommunicatio absque monitione valet lata per ordinarium, & tenet, vt voluit Rota decisione decima, de sentent. excommunic. in antiquior. Quo vero ad praecipii validitatem clarum est in iure nostro in excommunicatione pro futuris culpis, haud requiritur monitionem, puta nisi in termino satis fecerit, quod idem sonat, nisi ad missam conuentualem, quam maiorem vocant, atque ad primas, & secundas Vesperas in Ecclesiam sanctimonialium Sanctae Catharinae in die illius festi non interfuerint, quoniam niam dies tunc interpellat pro homine, vt post relatos tradit Felin in capit. cum sit Romana, numer. 22. de appellation. Decius in capit. reprehensibilis, numero quarto, eodem, & per Gabrielum Romanum in suis commun. conclusion. prima de citatione, numero 156. ad idem, & per Felinum in capit. sacro approbante consilio, numero quarto, de sentent. excomm. futurae culpae, aderant rectis oculis intuenti, quoniam vlla ratione haud est credendum mentem Sanctissimi Papae fuisse in monialium abdicatione facta, atque in illarum consignatione suis diocesanis iniuncta; moniales consignatas per Episcopos regi, gubernatique quo ad Vesperas, Missas, confessiones sacramentales, & his similia, sed medianibus eorum clericis ipsius ordinarij inferioribus. Qui quidem clericis moniti ex industria reuertes aliqui, quinimod pertinaciter maiorem, atque ad Vesperas debitas ex dispositione Bullae, contempserunt postea quam in cathedrali adimpleuerint adimplenda, atque persoluerint persolueda interuenire ad Missam sanctissimam, alias inuitis genibus fatendum esset Bullam praedictam seruire de venia, quod est minime admittendum. Aderant igitur, aderant futurae culpae respectu Clericorum non scientium illa, ad quae tenentur, argumento text. in regula, qui non faciat, ubi glossa alia iura familia citat. ff. de regu. iur. ubi Decius expressè notat, quod non facere dicitur facere in poenibus. Clarum est enim valere excommunicationis sententiam in poenam delicti sine monitione, vt per Decium in dicto capitulo reprehensibilis, numero secundo. Nicell. qui declarat 52. concord. glossa tertia, & tertia fallentia. Felinus dicto capitulo sacro, numero quinto, & Gabriel. Roman. dicta eadem conclusione, primo numer. 159.

- Item valet excommunicatio pro negligentia, glossa vndecima, 17 quaestione tertia, placuit, & de consecratione distinctione prima; nemo, siue igitur reperitur dictum praecipium factum pro futuris culpis, siue in poenam delicti, siue pro clericorum culpa, atque negligentia, valet, atque omnino tenet per praedicta, neque ob illud poterat Vicarius vexari, cum contra officialem non sit agendum rigide, vt tradit Becc. consilio primo, numero septimo, & nouissimè adde per Bertazolum citato consilio nonagesimo primo, numero quarto. Item Superioris precepto iusto est parendum, capitulo secundo, de maiestate, & obedientia, & 13. quaestione prima. Et Praelatus debet esse propius in puniendo inobedientes ex sententia Apostolica, relata in capitulo primo, de postul. praelat. ubi Dec. 19. notat. alia ad 21 propositum facientia producit. Haesitatio fit ex audio, quia praesupponitur dictum excommunicationis praecipium, sine scriptis factum fuisse, & sic iuris ordine praetermissio, de quo dicitur in capitulo primo de sentent. excommunic. in sexto. Hoc negato: quoniam morosus Prior, atque alij obnoxij debebant de illa intra mensem petere exemplum, vt dicit pro parte eorum allegatus text. Et ubi Vicarius tunc requisitus, siue interpellatus illud in scriptis ipsis petentibus non ostendisset, atque illius copiam postulantibus ipsis non decretaisset, possunt utique illo in casu querelantes pro certo asseuerare. At posito etiam citra praedictum ueri, rem ita sese habuisse, adhuc responderetur dictum praecipium Vicarij intuitu validum, quoniam in illo tunc non aderant illic ad scribendum necessaria, prout ita in terminis terminantibus respondet gloss. communiter recepta in dicto capite primo, quae militat proprie in casu nostro.
- In Cathedrali non adimpleta erant adimplenda, quando Dominus Pompeius retulit Vicario in choro assidenti die dicta festi Sanctae Catharinae de mane, illic haud Missam ad celebrandam sacerdotem adesse, & illic aduenissent, atque adessent Illust. Dominus Gubernator hodie Episcopus Venusinus, Magnifici Domini Priore Cuiatis, & denique numerosis vtriusque sexus populus pro audienda Missa in eadem die Festi solemniter.
- Et quod propterea murmur aderat, atque gubernatur scandalum.
- Et relatio haec fuit nempe causa proxima, ob quam non minus iuste, quam pie fuit motus Vicarius ad illud praecipium sic promulgandum pro vitandis scandalis, atque tollendis murmur rationibus, quod nequaquam promulgasset etiam lapsis primo, ac secundo scandalis, vt quia primam illius monitionem contempsissent, atque Vicarium increpassent ex eo, quod illis dixisset, Signori Canonici, non pontate il R. Don. Serafino per questa fiata: percioche io hollo mandato a dire Messa per disagio, & a buon fine in S. Catharina.
- Causa vero iusta, atque rationabilis fuit, vt iam dictum est, Bulla illa Sanctissimi, de qua in actis, ex qua cum sit praecipua illi contrariens obligatur ad mortale peccatum, abundant ad hoc iura in capitulo secundo, de maiestate, & obed. 13. dist. si quis sunt, & 24. quaest. prima, quod percipitur, & 8. quaest. 1. scientium cum suis similibus citatis per Dec. in cap. nam concupiscentiam, numero secundo, & per Felin. ibi in prim. de constitut. Et Bulla praedicta praecipit ordinarijs omnibus in virtute sanctae obedientiae, & vt in illa, quatenus libenter suscipiant Monialium regimen in spiritalibus, atque temporalibus, eisdem ordinarijs dando plenam liberamque regendi, & gubernandi potestatem, vt fufius in ea habetur.
- Et in illo temporis momento non sine scandalis alias transiuro non aderant ibi, nec scriba, neque ad scribendum necessaria, vt explicitè testati sunt Donnus Cherubinus, Donnus Paulus notus, ac alij, & scandalum imminabat.
- Sileat igitur regula text. praecitata, insurgatque opin. Gloss. approbata a Doctoribus limitantis illum text. sic.
- Et adde, quod limitationem hanc tenent etiam Summ. Sylvestrinus verbo excommunicati, in primo, numero decimo quarto, & Felyn. eodem cap. sacro, numero quarto, quae placuit similiter Soc. ibid. num. 372.
- Sed quid plura, querelantes excommunicati ob contemptum de industria tenere absolutionem accipere ab illis quatuor sacerdotibus confessarijs approbatis, atque ab ipso dicto Vicario, tunc specialiter delectis, infolidumque deputatis, vt cum iuramento interrogati deposuerunt Donnus Cherubinus, Donnus Bartho.

Bartholomaeus Canonici, atque alij in processu testium: Et si diceretur, Vicarius erat ab Ecclesia ingressus per mensum suspensus, ob praeternitiam formam iam dictam, & sic irregularis hoc primo negato responderetur secundum do. Felyn. dicto capitulo Rodolphus, numero xxxviii. quinto de rescipit. atque Gratus decisione 105. numero sexagesimo, leges penales vim non habere, nisi post declarationem, quae nullibi facta reperitur.

34 Item in fortioribus terminis dicitur, quod tametsi esset Vicarius irregularis, (quod negatur,) quod nihilominus retinebat iurisdictionem, quia non erat propterea priuatus: unde dubio procul poterat Vicarius tunc celsus annexos absolueret, ita quaestioem hanc in terminis terminantibus format, atque pro Vicario resoluit glossa illa, quae ponit faciem ad radices in dicto cap. sacro, verbo interdictionem videant rogo iudicantes eam, est enim, vt dixi in proprijs terminis nostris, & omnem tollit haesitationem.

35 Item respondetur, quod retinebat Vicarius vsu clauium, quoniam haud reperiebatur in illis duobus casibus concii. Constat ita signanter inquit Magister Victoria in eius summa sacrament. fol. mibi 181. & in terminis etiam fortioribus, fol. 194. versic. secundo, vbi inquit, cum quibuscumque excommunicatis licitum esse in vtilibus, ac in ad legem pertinentibus ad officium Vicariatus, atque in vtilibus clauibus vti, innotatos per alios.

37 Sacerdotes confessorios celsus non annexos; & ab eodem Vicario delectos, atque deinde detentos in solidum absolueret, nisi renuissent, cum Vicario istud ex officio suo inueneret.

38 Querelantibus igitur per se adscribendum est, qui ex falsa suggestione illorum Aduocati de Gubernarijs decepti, & haec pro Vicarij perspicua defensione sufficiant isto passu. Vt de suggestione Archid. habetur in cap. cum accessissent, de constitut.

39 Et pro Vicario etiam adfuit de iustis aperte, atque rationes concludentes, nec non opiniones Doctorum crebriores, atque vsu receptae, a quibus in iudicando non est recedendum, ad tradita in cap. ne inuitatis, de constitut.

40 Item quod valeat absolutio talis sententiae, determinantur Rota decis. 7. de sent. excom. in notis, mibi 201. q. 10. b. 11.

41 Et istud haud erat hic praeterrittendum, sed perpetuo notandum ad detegendam iniquitatem edicti promulgandi de syn dicando Vicarium, atque syndacatu, quod in syndacatu inauditum coram Episcopo, erat sine scriptis procedendum, iuxta text. & glossa in §. necessitatem, in Auth. vt iud. sine quo suffrag. & in §. 1. in Auth. vt clerici apud propr. Episc. vbi Bart. ex ead. constitutione notat, quod quando Episcopus cognoscit inter suos Clericos, habet sine scriptis cognoscere, atque iudicare, quod in Vicario obseruatum, haud video ob diabolicam in illi vindictam, quia non erat de leuioribus vti fuit, syndacandus, ad ad tradita per lasonem in lege prima, numero nono. Codic. vt omnes iudic. & inferius habetur.

45 Item neque contra eum erat curatum de apicibus nisi vt per Baldum in consil. 165. volumine tertio, officiales etenim de generali consuetudine non tenebantur, nisi de dolo, & barbaritate, de culpa autem lata non, per Bald. in l. obseruare. §. proficiendi, quaest. 15. de offi. proc. consil. & legat. ac per Amad. de syndic. numero 186. vbi post Accurs. citatum dicit, quod de consuetudine, & per statuta ciuitatum officiales haud syndacantur nisi de furtis, pecunia accepta, & male ablati, & ceteris barbararijs, de iniquis autem sententijs, & per imperitiam male latis non, vt per Bertaz. vtrubi. & pro quibus praesumitur leg. iudicanda. Cod. de offic. ciu. iud. & per Bald. §. proficiendi. x. quaestio. ad.

47 fin. cum alijs citatis per Graum. cri. consilio quinquagesimo quarto, atque etiam cum conco. de quibus nouissime per Bertazzolum crim. consil. 71. numero octauo, & 81. numero septimo. Et contra quos scrupulosa inquisitio omnis rejicitur, alias frangeretur neruus iustitiae, auctoritasque iudicium deprimere, atque vilesceret, & in officio successores lento gradu, vel calce procederent, vt per Grammat. d. consil. 54. numero 3. vbi retulit Paris. de Put. quod per duas columnas ad iudicium fauore, fol. mibi 92. & fusius vid. in locis memoratis: Adde etiam notanda verba Ciceri in oratione pro Lucio Flacco, in secunda parte, pag. mibi 170. b. d. centis ad verbum. O conditiones miseris administrandarum prouinciarum, in quibus diligentia plena simulata est, negligentia vituperationum, vbi seueritas periculosa, liberalitas iugrata, sermo insidiosus, assueueratio perni-

cia, fons omnium familiaris, multorum animus iratus, iracundia occulta, blanditiae aperta, venientes praetores expectat praesentes inferunt, abeunt es deserunt.

48 Circa querelas nomine Capituli portectas, per ser Rutiliū dicto nomine comparantē expressē sine mandato procuratē specialij, atque in individuo, vt de aure requiritur, vt infra cū posset facere incidere dominum in poenam iuxta theor. Bart. communibus calculis apud illic vertices approbatam, atque tradita, per lason. in l. si procurator, numero 7. ff. de cond. indeb. & tradita per Card. Paris. consil. 100. num. 7. in 3. Roland. consil. 71. in fin. libro 1. Nat. consil. 445. numero 2. & 3. Curt. Jun. consil. 149. in fin. & alibi saepe per Scriben. dicuntur non potuisse admitti de iure, & quod procurator iste venit vt temerarius, ac calumniōsis puniendus penis debitis, de quibus. §. quaestio. 6. can. 1. & sequent. requirebatur certe procuratorum speciale ad

51 opponendum sic, sic vt habetur in cap. procurator, de elect. in 6. & tradit Spec. tit. de procur. §. 1. post numerum 15. & habetur in clemen. secunda, de procur. atque probat. non solum.

52 §. fin. ff. eo. Nec obstat si diceretur querela illa fuisse per canonicos ratificata, quoniam ad hoc responderetur, quod eorum ratificatio, vt ferotina, vic. respectu, cum sit post tempus decursum facta, nil valet, neque ratificatio ipsa quicquam prodest. Bene verum est, quod tenet appellatio, fuit prouocatio, vt bonorū. ff. rem tar. habe. l. prima. cum illic adnot. per Bart. si de appellat. recip. cum alijs per eum alleg. tis loco praedito, quibus adde, vt per Jacob. de Sancto Georg. in l. prima. C. qui admitt. ad bono. post. num. 12. & in l. licet verum. ff. de iud. numero sex. to, vbi etiam subiungit se ita pluries fecisse iudicari, & per hoc mandat notari. Adde etiam ad idem Gabriel. Eugubini. eius consil. 186. numer. 30. & 31. vbi * communem inquit, subiungens, & probans, quod temporis lapsus est fortior defectus, quia renunciatio expressa, siue tacita, quia ex quo denegatur iudicatio, processus redditur nullus, vt per las. consil. 165. columna 2. & 168. volum. 2. & per Vant. de nullitat. tit. ex defectu inhab. compa. numero 51. de seq.

55 Et statutum mandans contra aliquem intra certum tempus procedi posse, debet formaliter attendi, ita vt lapsa tempore praefixo, processus excludatur per Masfil. consil. 69. in princip. 87. num. 8. in princ. Syllan. consil. 7. num. 2. atque per Bertaz. d. consil. 71. num. 11. & 12. qui praedicta allegat.

56 Item responderetur, quod ratificatio illa ferotina non operatur, vt proxime dixi ad praedictum Vicarij, cui ex medio tempore finitius quasi iurata per Afflic. doc. 335. ante num. 13. Nat. consil. 250. num. 9. consil. 26. num. 4. & consil. penult. Dec. consil. 460. Fabr. in suo breui. vti. super C. l. si filius familias ad S. C. Maced. Soc. consil. 126. num. 1. lib. 4. quod considerari subtiliter rectis oculis inueni; Eugubini. loco superius cit. cui adde per Tob. consil. 56. num. 3. & Jacob. de S. Georg. d. l. 1. num. 13.

57 Item responderetur quod ratificatio facta re non integra non trahitur retro, vt per Alexand. consil. 10. volum. 3. vbi Apostil. quamplures recordan. addunt. Et est perinde, ac si non esset facta, quod ad Vicarium, licet fecit, quod ad ratificantes per ea quae tradit Alex. consil. 126. in 2. vbi ratificatio non trahitur retro, 59 quando auferatur usque situm eius, contra quem fit, quod post ratos comprobatur, atque sequitur Roland. consil. 78. num. 25. lib. 3. quibus addit per las. de S. Georg. in l. i. tutor tuus, sub nu. 1. in 603. inuit. C. ex quibus causis. Et si diceretur, aduertens, quia non est ratificatio, sed declaratio actus praecedentis, quae quidem de clarat io vique potest fieri ex isto, quod qui declarat, nil noui inducit, sed quod obsecutum est, cooperitumque, ab eo detegitur, atque illuminatur, illuminatumque proponit, l. haec res palam §. si qui post. ff. de testament. Et dicitur solum detegere, sicut qui exuere grana a spicis, vt eleganter inquit Fulgosius consil. 148. columna si de quo meminit, Roland. consil. quinquagesimo septimo, numero 27. libro tertio, adhuc responderetur, quod quatuor declaratio trahitur retro quo ad principium actus, quod non propterea retrahitur ad praedictum Vicarij, cui per medium tempus praefixum, atque lapsum ius est, quaesitum, ita per plura responderet Roland. omnino videndus

63 eius consilio 46. numer. 38. volum. secundo. Et ita ego in 64 tello, atque declaro text. in dicto §. si qui post. Quo vero ad querelas alias, est sciendum, quod generaliter omnes illi, qui fuere per Vicarium carcerati, non possunt contra eum in testes recipi, vt habetur per Grammat. consilio criminali. 46.

65 quod est notatum dignum. Ratio esse potest, quia non sunt omni exceptione maiores, vt requiritur per Grammat. criminali, consilio 35. numero 39. quem sequitur Pract. Carer. in princip. sub numero 165. vbi alia multa ad propositum addit, & nouissime per Bertaz. dicto consil. 71. numero 12. vbi

66 alios concord. citat. Et est etiam notandum vnum aliud, videlicet quod officialis conuentus tempore syndacatus, in syndacatu excusatur, si non praestat fideiussorem, quia sufficit, vt iuratoriā cautionem det, per Roland. alios conuocantem consilio 43. numero 23. volum. secundo, ex quibus

67 peripicua detegitur iniquitas syndicatorum, imperitiaeque quae est cunctorum malorum mater. 38. distin. ignorantia, quoniam eo abundante ignorantia supina admittit contra Vicarium testes sub ipso carceratos, ipsūque etiam defectu fideiussionis non praestat, declarauere retineri, pariterque retinere in illius thalamo sub panali praeepto de eo non abeundo, recedendo abscque licentia, licet saepius fuerit

68 postea ei concessa. Item illum detinere in syndacatu per quatuor menses, tam contra formam statuti laicorum, quam etiam contra iuris communis dispositionem: de qua in rubr. & nigro. C. vt omnes iudic. & tamen circa praedicta, iuris

69 dispositio lippis, ac tonsoribus est nota. Omnes etenim non ignoramus testes inimicos repelli etiam in crimine laesa maiestatis, vel haeresis, in quibus ob illorum immanitatem infames, atque deplorati admittuntur, vt tradit Bartol. l. in quaestioibus. ff. ad leg. Iul. maiest. & late habetur per Ludouic. Carer. in sua pract. criminali. pagina mibi 126. colum. prima, in fin. & colum. secunda, in princip. atque in tract. de haeret. post numerum 18. vbi concludit esse inhabiles, & ad hoc quamplures aduocat. concord. Menoch. in suo tract. de

70 arbitr. quaestio 28. columna prima. Vbi etiam probat principem istud haud facere posse vt inimici testimonium recipiant. Et in proposito sufficit probare causam inimicitiae fuisse commissam per Grammat. dict. decis. 86. numero sex

72 to, quod modo inimicitiae causa fuerit commissa, constat & ex carceratione audacissimi Prioris, ac aliorum, ob quam Vicarium omnium iudicio virum integerrimum, dilacerarunt, calumniaruntque. Quae quidem canonicorum carceratio cum sit vndique notoria, probatione non indiget, iuxta gloss. * communibus calculis receptam in clemen. appellanti, de appell. ac tradita per Nat. eius consilio 174. numero tertio, & 265. numero primo, & probatur etiam de illa in

74 processu per deducta per illos in actis, quae inducunt notorium, vt tradit Nat. consil. 540. numero septimo, ex illo insigni dicto Innocent. in cap. examinatione, colum. fin. de app. pel. & in cap. olim, vbi etiam Abb. de verbor. signific. Et quod inimicitiae causa sit talis, vt repellat testes, probatur, malo zelo, ex modo procedendi. Item ex tot, ac tantis immanitatibus, iniurijsque atrocibus, ex quibus probatur de rigiditate, atque de saepius allegata, oppositaque inimicitia ad repellendum testes requisita, vt per Grammat. vt supra numero septimo, & decisio. 34. numero 26. post Iacobin. de

76 Sancto Georg. in l. testium, numero nono, de testibus. Quae alias relinquunt iudicis arbitrio, vt per eundem Grammat. dicta decisio 46. numero decimo, atque per Menoch. de arbitr. iudic. cal. 110. & de his habetur per Clar. in pract. criminali. quaestio. 24. in versiculo quarto, verum debebant iudices de Grosseto repellere testes praedictos per iam dicta. Quoniam ex praesumpta etiam inimicitia, vt per eund. Menoch. eadem quaestio. 28. numero sexto; etiam vbi prouentiret ex causa minus probabili, ibi. num. nono. Norandum est etiam, quod testis inimicus semiplenam non facit probationem, tametsi inimicitia haud esset capitalis, per Crau. consilio sexto, numero 32. Et ista est professio inexcusabilis iniustitia, & non video rat onem vllam, ob quam queant excusari syndicatorum, qui posito etiam quod amississent cum clausula, saluis exceptionibus, non per hoc dicta de causa illorum dicta essent in aliqua consideratione, & perinde est, ac si re-

cepti haud fuissent, per Masfil. singul. 198. atque nouissime per Bertaz. criminali. consilio 81. columna quinta, versiculo quarto, in fine. verum syndicatorum recipere simpliciter testes praedictos, quod an iure, vel iniuria actum sit, aliorum sit iudicium. Et ex praedictis, atque ex infra dicendis remanet verificatum illud, quod singulariter dicit Dec. in capitulo, cum in cunctis, de electio. post numerum mihi quartum, videlicet quod ecclesia maxime indiget viris litteratis,

82 per text. in capitulo cum ex eod. de electio. libro sexto. Est etiam animaduertendum, quod testes laici contra clericum in causis criminalibus crim naliter intentatis non admittuntur, * commune per Didac. pract. quaestio. capitulo octauo, numero secundo. Viui. libro commun. opinio.

83 Menchia. libro tertio, de testibus, qui etiam loquitur in criminalibus exceptis, quod est plus, & praedictos refert, atque sequitur Clar. quaestio. 24. versic. tu dic. Et tibi admittuntur aduerte, quia admittuntur ubi veritas aliter haberi non posset, quae quidem necessitas, siue qualitas non militat in casu asserto, quoniam asserta confessio illa assertur emanata in Episcopali Palatio, in quo clericorum copia frequenter reperitur. Respondetur etiam illud procedere, ubi de natura facti habiles haberi haud potuerunt, vt per Masfil. plene eius singul. 73. vbi hoc menti tenendum esse dicit, subiungens se ideo fecisse reprobari testes quam plures minus idoneos, quod & etiam uoluit Roland. consilio septimo, numero sexto, & consilio 24. numero 67. volumine primo, consilio 27. numero 8. lib. 3. ubi plene, sed plenius per Apost. ad Alexand. in consilio 64. libro primo, & ad futuritatem per Gabriel. Roman. conclusio. septima, numero qui intro, de testibus, ubi per totam illam conclusionem hoc singul. limitat, & istis adde per Grammat. criminali consilio 26. numero 37. ac per Bossi. titulo de indic. & considerat. ante tortu. numero 161. & 163. atque per Ludouic. Carer. in pract. criminali. pagina mibi 125. columna prima, in versiculo quid tamen. ex quibus facile dignoscitur de * communista, quae crebriori calculo est recepta, & hoc ex doctrina D. Anton. docuit Alexand. ad quem posteriores confugiunt, d. consilio 64.

86 Et procedere, ubi de natura facti habiles haberi haud potuerunt, & sic ubi veritas aliter haberi non potest, quem fusius concordantes aduocans sequitur Carrer. ubi supra, qui egregie tradat materiam, et ponit exemplum in facto de nocte, vel in nemore, aut in postribulo, quibus in locis verosimiliter testes integri adesse non potuerunt, & in adulterio, ac in huiusmodi; quae longe distant ab ipso vicario, neque adaptantur

88 ad casum assertum. Item sumus in populosa ciuitate, in qua magna adest caterua clericorum consuetudinem conuersari quotidie in Episcopali palatio, vbi ius redditur; quo casu posito, non tamen concessio, quod testes clerici ad assertam illam confessionem emanatam, ut asseritur, ad tribunal non adfuissent, stat tamen est, quod actu potuissent adesse, maxime, quoniam quaerebant capere vicarium in sermone, ut late per Domin. Alexand. qui consultus respondet in terminis in dicto consilio 64. libro primo; cuius opin. amplectuntur antiqui,

89 & moder. Doct. & cum eo pertransunt omnes, Iul. et Claro excepto, qui quaestio. 24. versiculo sciendum. illam repellit opinionem, quando habitu adesse non potuissent, quoniam existimat, & male, idem esse, ubi certum est alios non adfuissent, prout quando adesse non potuerunt. At nobis, fat est Doctor. * magis communiter cum Domin. Anton. atque D. Alexand. pertransuisse in passu isto, qui comprobatur etiam medio isto, nam vbi habiles non reperuntur, non tamen per hoc inhabiles non admittuntur, etiam ubi ueritas aliter haberi non potest, per ea quae tradit Dec. in capitulo primo, columna mibi 19. ad fin. de probat. ultra quod in casu proposito nullibi probatur uid eo alterum requisitum, videlicet, quod aderat nemo alius: alias semper diceret pars, ueritatem probari aliter haud posse, & ita semper probaretur per testes

93 prorsus inhabiles. Et t ad istud obtinendum articulari oportebat, pariterque probari, quod veritas aliter haberi non potest, nisi per tales, & tales testes, quod erat probandum per querelantes, vt late habetur per Carrerium in pract. criminali. pagina mibi 125. columna prima, & pulchre per Benintend. 94 decisioe 53. numero nono, t de quo quidem requisitum non esse